U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky **PhDr. H. P.**, zast. advokátkou JUDr. Janou Kašpárkovou, se sídlem AK Blanická 917/19, Olomouc, proti žalovanému: **Národní památkový ústav,** se sídlem Valdštejnské nám. 3, Praha 1, o návrhu navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 57/2011,

t a k t o :

I. Městský soud v Praze **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 11A 57/2011 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 30. 10. 2012.**

II. Navrhovatelce **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á** .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále¨též „navrhovatelka“) podala dne 22. 3. 2011 u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) žalobu, kterou formulovala jako žalobu proti nečinnosti správního orgánu (Národní památková ústav), jako eventuálního žalovaného označila rovněž Ministerstvo kultury ČR a jeho rozhodnutí ze dne 20. 7. 2010; v žalobním petitu požadovala a priori, aby městský soud přikázal žalovanému, aby ve lhůtě do 15 dnů rozhodl o žádosti žalobkyně o informaci ze dne 10. 9. 2010 v rozsahu žádosti o sdělení výše odměn vyplacených z veřejných prostředků Mgr. L. V. a Bc. V. Š. v letech 2008-2010 za splnění mimořádných úkolů v letech 2008-2010 a vyčíslení nákladů na pracovní cesty. Současně uvedla eventuální petit, v němž požadovala, aby soud, pokud nerozhodne viz výše, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2011, čj. MK 5985/2011OPP, sp. zn. MK-S 496/2011 OOP, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V žalobě současně požádala žalobkyně o sdělení čísla účtu pro zaplacení soudního poplatku.

Městský soud usnesením ze dne 20. 4. 2011, čj. 11 A 57/2011 - 15 vyzval žalobkyni k zaplacení poplatku za žalobu ve výši 1000 Kč, a to v kolcích na připojeném tiskopise; poplatek byl uhrazen dne 28. 4. 2011.

Následně byl vyzván Národní památkový ústav k předložení spisového materiálu a k vyjádření k žalobě na ochranu před nečinností, předloženo bylo dne 25. 7. 2011. Dne 22. 9. 2011 vyzval městský soud k vyjádření rovněž ministerstvo kultury (jakožto event. žalovaného), vyjádření bylo zasláno dne 16. 11. 2011.

Dne 16. 12. 2011 zaslala žalobkyně městskému soudu repliku k vyjádření eventuálně žalovaného.

Dne 25. 7. 2012 zaslala navrhovatelka městskému soudu jednak své další vyjádření ve věci žaloby a současně učinila návrh na určení procesní lhůty dle § 174a zák. č. 6/2002 Sb.; v něm konstatuje nedůvodné průtahy v řízení, když soud od prosince 2011 neučinil ve věci žádný úkon směřující k rozhodnutí ve věci. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud přikázal městskému soudu, aby nařídil jednání tak, aby se konalo nejpozději do 30. 10. 2012 nebo, shledá-li splnění podmínek dle § 76 odst. 1 s. ř. s., vydal ve věci rozhodnutí bez nařízení jednání.

Dne 26. 7. 2012 vydal městský soud usnesení čj. 11 A 57/2011 - 53, kterým byla navrhovatelka vyzvána ve lhůtě 10 dnů k úhradě doplatku soudního poplatku z podané žaloby, který činí 2000 Kč.

Ve svém vyjádření k návrhu na určení lhůty, které městský soud dne 1. 8. 2012 postoupil Nejvyššímu správnímu soudu, předsedkyně senátu uvedla, že věc je připravena k rozhodnutí, dodatečně však bylo zjištěno, že nebyla splněna v dostatečné výši poplatková povinnost, proto byla žalobkyně vyzvána k úhradě doplatku, po jeho úhradě bude rozhodnuto.

Nejvyšší správní soud shledal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu městským soudem důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Důležitým hlediskem při posuzování průtahů v řízení je skutečnost, zda jsou průtahy způsobeny pouze státní mocí (soudem) nebo jsou zapříčiněny i samotným jednáním účastníků řízení či stěžovatele. Takové hledisko je respektováno i judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, neboť v jeho rozhodnutích jsou rozlišovány důvody zapříčiněné postupem státu na jedné straně a postupem účastníků řízení na straně druhé. Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci.

Nejvyšší správní soud uznává, že navrhovatelka učinila nejasné podání, z něhož vyplynuly dvě typové žaloby, bylo však věcí městského soudu tento nedostatek zákonem stanoveným procesním postupem odstranit (a následně, pokud by navrhovatelka trvala na obou žalobách, vypořádat rovněž příslušným zápisem v rejstříku). Městský soud však vyzval navrhovatelku k úhradě soudního poplatku ve výši 1000 Kč dle pol. 14a, bod 2 písm. d) sazebníku (tzn. za žalobu na ochranu proti nečinnosti), a dále se výší poplatkové povinnosti (ani dalším obsahem podání) nezabýval; ve věci tvrzené nečinnosti, tj. o žalobě, u níž došlo ke splnění poplatkové povinnosti, soud dosud nerozhodl. Teprve poté, kdy navrhovatelka směřovala městskému soudu návrh na určení lhůty, městský soud ji dne 26. 7. 2012 opět vyzval k „doplacení“ poplatkové povinnosti dle pol. 14a bod 2 písm. a), tj žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Ospravedlňuje-li městský soud svůj postup tím, že dodatečně bylo zjištěno, že nebyla splněna v dostatečné výši poplatková povinnost, nelze takovému argumentu přisvědčit. Nadto, jak již bylo uvedeno, poplatková povinnost ve výši 1000 Kč za nečinnostní žalobu (tedy v dostatečné výši) byla splněna bezprostředně po výzvě soudu dne 28. 4. 2011.

Není proto zřejmé, jaký doplatek měl městský soud ve svém usnesení ze dne 26. 7. 2012 na mysli, neboť z kontextu je zřejmé, že navrhovatelka byla teprve poprvé vyzvána k úhradě soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu v plné výši, tj. 2000 Kč.

Jakkoli městský soud sice nebyl v průběhu řízení zcela nečinný, nepočínal si dostatečně pečlivě a vadným procesním postupem zapříčinil nedůvodné průtahy v řízení.; nelze přitom přehlédnout, že průtahy v řízení zde nebyly způsobeny chováním navrhovatelky, ale spočívaly a priori toliko v procesním postupu soudu.

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá a navrhovatelka ani žádné náklady, které by jí v tomto řízení vznikly, neuplatnila, soud rozhodl tak, že se navrhovatelce náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 20. srpna 2012

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D
předsedkyně senátu